

Provence je jako stvořená pro perfektní cyklistickou dovolenou

Autor: Libor Budinský pro iDNES.cz - 26. června 2012

Cyklistika v jižní Francii, hlavně v Provence, má spoustu výhod. Třeba počasí. V červenci a srpnu tu slunce svítí každý den, je krásně teplo, a pokud zaprší, tak málo a krátce. Proto se dá jezdit jen s minimálním vybavením, na rozdíl třeba od Bretaně, kde vám může popršet klidně čtrnáct dní v kuse.

Provence, levandulové lány u Vaucluse

Další výhodou je pestrost a rozmanitost zdejší krajiny a nekonečné množství zážitků. Čekají na vás romantická levandulová pole, lány slunečnic, které před sto lety oslnily van Gogha či obrovské území divočiny, kde se jako chlapec toulal slavný spisovatel Marcel Pagnol, autor oblíbeného románu *Jak voní tymián*.

A k tomu si připočtete obrovské množství památek, neboť téměř v každé vesnici najdete nějaký historický skvost, od římských mostů přes výstavní hrady až po nádherně zachovaná centra starobyklých vesnic a měst.

Třešnička pro fajnšmekry

Pravda, Provence je samozřejmě poněkud hornatá, takže se připravte na četné "horské" prémie vystřídané chladiivými sjezdy zpátky do údolí. Na druhou stranu však v Provence najdete také spoustu krásných řek na koupání, třeba řeku Hérault pod slavným Ďáblovým mostem z 11. století nebo u slavného akvaduktu Pont du Gard. Provence je prostě jako stvořená pro perfektní cyklistickou dovolenou.

Pokud patříte mezi cyklistické fajnšmekry, určitě se vydejte na nejvyšší horu Provence Mont Ventoux, která měří 1 912 metrů. Je to nezapomenutelný zážitek.

Vyjeli jsme hned ráno, když byl ještě chládek a první kilometry stoupání po silnici zařízlé do lesa byly docela příjemné. Jenže pak jsme se ocitli nad lesem, krásný stín zmizel a na nás začalo pražit slunce. Pomalu nám těžkly nohy, poslední kilometry stoupání se vleky jak nekonečný seriál a kolem poledne jsme se začali proklínat, že jsme se k téhle bláznivé taškařici nechali vyhecovat. Vždyť jsme také vyjžděli z výšky 300 metrů nad mořem, takže jsme měli za sebou převýšení 1 600 výškových metrů! Ale nakonec jsme Mont Ventoux zdolali a za odměnu nás čekal téměř nekonečný sjezd.

Provence, Mont Ventoux

Pestré zážitky jako z impresionistických obrazů

Obrovskou výhodou provensálské cyklistiky je neuvěřitelná pestrost zážitků, měnící se jako barvy na paletě slavných malířů. Jeden den ráno začínáme v malebném městečku St. Rémy. Nejprve se poohlédneme po stopách van Gogha, který ve zdejším blázinci strávil rok života (*Čtěte "V blázinci u van Gogha. Fantastický výlet za ďábelským malířem"*), pak ještě prozkoumáme antické památky bývalého města Glanum.

Konečně sedneme na kola a dalších dvacet kilometrů přejíždíme divokou a opuštěnou krajinou do skalního města Les Baux de Provence. Je zrovna jedna hodina po poledni a slunce praží tak, že z hradu zase rychle prcháme, na kole totiž alespoň trochu fouká. A tak šlapeme a šlapeme, až pozdě odpoledne dorazíme do Arles a okamžitě usedáme v první kavárně, na kterou narazíme. Po doplnění tekutin se vydáme hledat kemp na kraji města, kde budeme spát.

Provence, slunečnicová pole u Gordes

V Provence je stále co objevovat, najdete zde třeba spoustu větrných mlýnů.

Druhý den ráno se do Arles ještě vrátíme, zamkneme kolo v centru a pak se pár hodin touláme po jednom z nejmalebnějších provensálských měst. Kolem poledne sedneme zase na kolo a vyrazíme směrem k moři, do úchvatného Národního parku Camargue. Krajina se rychle změní, vyprahlou divočinu střídají travnaté pláně a velká jezera, všude kolem nás se pasou černí býčci a v dálce vidíme i plameňáky.

Večer svou jízdu zakončíme v přímořském letovisku St. Maries de la Mer, které proslavil kostel s údajnými pozůstatky Kristovy dcery (Čtěte "*Za sv. Sárou míří do provensálského chrámu Romové i čtenáři Dana Browna*").

Spousta řek a říček nabízí skvělé možnosti koupání.

Sedm hodin v sedle - Provence na kole

Pokud se vám nechce do Provence individuálně a "natěžko", můžete se zúčastnit cyklistického zájezdu s doprovodným vozidlem, které vám přes den převáží věci. Jedete si svým tempem, zastávky si uděláte podle sebe, a večer už najdete svoje věci v kempu. V Česku funguje několik cestovních kanceláří, které tyto cyklozájezdy provozují, stačí zadat do nějakého vyhledávače 'Provence na kole'.

A jak je to s náročností takové cyklo dovolené? Většinou jsme každý den ujeli nějakých 50 až 70 kilometrů, což při poklidném tempu znamenalo zhruba pět až sedm hodin v sedle. To sice pro zdravého člověka není žádná velká zátěž, ale jedna část těla pěkně trpí, a to náš zadek. Třetí a čtvrtý den je to vůbec nejhorší, pak se přece jen trochu osedí.

Ale na druhou stranu, žádné velké trápení to zase není. Zvláště když v každé vesničce či městě mají pár hospod s terasou, kde se můžete zastavit na kávu či sklenku růžového vína, které je v Provence vyhlášené. A o večerech se pak věnovat podrobnému průzkumu vyhlášené provensálské gastronomie.

Provence, pohled na Arles

Slunečnico-levandulové zátiší z Provence

Ochutnali jsme toho hodně. Výtečné jsou třeba lahodné paštiky, místní pizza s cibulí a ančovičkami či býček na víně. Provensálská kuchyně je nejen chutná, ale také voňavá, za což vděčí divoce rostoucím bylinkám, ať už je to rozmarýn, tymián, estragon či myrta.

Provence, Avignon. Restaurace a bistro Chez Ginette, kde nabízejí mimo jiné skvělé koláče (tarte).

Co po cestě neminout

Za návštěvu rozhodně stojí papežský Avignon, římské Arles (milovníci obrazů mohou vyhledat zátiší z obrazů van Gogha) či úchvatný Pont du Gard nedaleko Nîmes. Pokud se však chcete vyhnout davům turistů, vytipovali jsme pro vás méně známá místa.

Za návštěvu stojí třeba starobylé sídliště Gordes s kamennou pavučinou křivolakých gotických uliček či město Lurs opevněné nad řekou Durance, která tvoří předěl mezi pustými pohořími Lure a Lubéron. A také nezapomenutelný Roussillon, v němž září každý dům jinou barvou, či třeba vesnička Lacoste se starým hradem, v němž žil kontroverzní markýz de Sade.